

СПРАВА «СИРОТЕНКО ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF SYROTENKO AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 12345/16 та 11 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 19 жовтня 2023 року

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтю 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на надмірну тривалість кримінальних проваджень та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим. Заявники у заяві № 51843/21 та заявник у заяві № 12345/16 також висунули інші скарги за положеннями Конвенції. Розглянувши скарги заявників, Європейський суд дійшов висновку, що тривалість проваджень на національному рівні була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку» та, що у заявників не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами та констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції. Стосовно інших скарг заявників у заяві № 51843/21 Європейський суд, посилаючись на свою попередню практику, дійшов висновку, що ці скарги також свідчать про порушення положень Конвенції. Щодо інших скарг у заяві № 12345/16 Європейський суд зазначив, що вони або не відповідають критеріям прийнятності, або не виявляють жодних ознак порушення прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї, та відхилив цю частину заяви відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. «Вирішує об'єднати заяви;
2. Оголошує прийнятними скарги на надмірну тривалість кримінальних проваджень та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим, а також інші скарги за усталеною практикою Суду, наведені у таблиці в додатку, а решту скарг у заяві № 12345/16 – неприйнятними;
3. Постановляє, що було порушено пункт 1 статті 6 та статтю 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінальних проваджень та відсутністю у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту, аби поскаржитися на це;
4. Постановляє, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, висунутими за усталеною практикою Суду (див. таблицю у додатку);
5. Постановляє, що: (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток

(simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».